

vlist sig, at der var meget stærkt modsatte Anskuelser om den hele Character af disse Indtægter, idet det navnlig blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at det ikke var værd at gaae videre ind derpaa, men at det var Noget, som maatte være forbeholdt en senere Fremtid; man maatte see, nu at komme igjennem paa den lempeligste Maade, saalænge der ikke var nogen Nødvendighed for at gaae videre. Det er i grunden denne Anskuelse, som er bleven fulgt ved den eneste Leilighed, der senere har foreligget, da der nemlig var Spørgsmaal om en Bestemmelse om Bispegagen for Fyens Bispestol og senere for Aalborgs Bispestol. Da var Spørgsmaalet nemlig ikke blot under Forhandling imellem Kultusministeren og Finantsministeren, men ogsaa hert Rigsdagen, idet man gik ud fra den Anskuelse, at man dog, naar saaledes et Overskud af Tienderne kom ind, uden at det bestemt kunde siges, at det absolut skulde vinviceres som en almindelig Statsindtægt, vilde kunne overføre det iblandt Statsactiverne imod, at der blev givet et, om ikke fuldkommen tilsvarende, saa dog nær dertil grændsende Beløb til Anvendelse i kirkelige Diemed. Det var netop det, som ledede til den Afgjørelse, som fandt Sted ved Behandlingen af Finantsloven for 18^{51/52}, og jeg troer derfor, det maa siges, at man ved at gaae den Vej, som er foreslaaet af Udvalget, bliver saa fuldkommen, som det er muligt, paa den Vej, der blev betraadt i Finantsloven for 18^{51/52}. Kun har man nu, efterat der er Spørgsmaal om at inddrage et betydeligt større

Beløb, altsaa et sandsynligt eller vist Overskud af Tienden, foretaget en passende Forholdelse af det Beløb, der saaledes maatte anvendes i kirkelige Diemed. Dersom man vilde opgive dette, saa vilde man ganske bryde med den Grundsaetning, hvoraf man har ladet sig lede i Finantsloven for 18^{51/52}. Der kan nu være Spørgsmaal om, hvorvidt dette Beløb kan ansees for at være i Forhold til det forventede Overskud saa stort, at det kunde siges at passe med hvad der skete i 1852. Jeg troer nu, at selv saaledes som dette Overskud har stillet sig efter Finantsforlaget, naar der tages Hensyn til de særdeles ringe Priser, hvorefter det er ansat, saa vil det vise sig, at det Beløb, der fra Udvalgets Side er foreslaaet i den Henseende til Anvendelse for disse Embedsmænd, ingenslunde staaer i Forhold til den rimelige Indtægt, som Statskassen vil have af disse Tiender, og at det i samme forventede Overskud ingenslunde staaer i det Forhold til de 2000 Rd., der bleve bevilgede i 1852, som disse stode til det Overskud, der dengang kunde være Spørgsmaal om. Man vil efter min Mening endog ved at bevilge disse 3000 Rd. sjerne sig endeel fra det Spor, man fulgte dengang. Herpaa skal jeg imidlertid ikke lægge særdeles Vægt. Dette med Hensyn til Overskuddet i Almindelighed; derved ledes imidlertid nødvendigviis Betragtningen ind paa de nye Forslag, som ere gjorte med Hensyn til selve Ansattelsen af Bispernes Gage; thi disse nye Ansættelser, som fra Udvalgets Side ere foreslaaede, ville jo have til Følge, at dette Overskud af Tienden i en betydelig Grad vil blive forøget.